

går af omtalen i Undervisningsministeriets Nyhedsbrev nr. 14/2003, er analysens resultater ikke entydige. I forhold til betydningen af kommunale bruttoudgifter til folkeskolen lægger analyseresultaterne ikke op til en klar konklusion. Godt nok har de kommunale udgifter en ringe betydning for elevernes karakterer i fagene skriftlig dansk og skriftlig matematik, men resultaterne er ikke ens. Skriftlig dansk modellen viser, at der er en lille positiv effekt af øgede bruttoudgifter til folkeskolen. Skriftlig matematik modellen viser derimod en lille negativ effekt af øgede bruttoudgifter til folkeskolen. En mulig forklaring på resultaterne er, at Indenrigsministeriet opgør udgifterne på kommunalt niveau. Der er således ikke taget højde for en eventuel systematik i bevillingsstyringen internt i de kommunale skolevæsen. Jeg kan tilføje, at analysens resultater er kontrolleret for social baggrund, og at det netop er elevernes sociale baggrund, der er den klart vigtigste determinant for karaktererne. Jeg kan endvidere oplyse, at ministeriet ikke er bekendt med andre undersøgelser, som måtte kunne belyse en sammenhæng.

Det Økonomiske Råd peger endvidere i sin seneste rapport på, at internationale sammenligninger ikke kan påvise, at ressourceforbruget er determinerende for elevernes udbytte. Det fremgår således af rapporten, jf. tabel II.3, at Danmark blandt 12 udvalgte OECD-lande har det højeste udgiftsniveau pr. elev, men ligger på 9. pladsen, når det gælder elevernes læsefærdigheder, på 6. pladsen når det gælder deres matematikfærdigheder, og på 11. pladsen når det gælder deres naturvidenskabelige kunnen.

Spm. nr. S 1443

Til undervisningsministeren (29/12/03) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren på baggrund af Det Økonomiske Råds rapport kommentere, om folkeskolen bliver bedre eller dårligere til at bryde den sociale arv, når udgiften pr. elev i 2004 ifølge KL's budgetredegørelse falder med 1 pct., og udgiften pr. elev i de to år, den siddende regering har lagt rammerne for kommunernes økonomi (2003 og 2004), er faldet med ca. 3,9 pct.«

Svar (14/1 04)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Indledningsvis skal bemærkes, at årsagen til, at der er sket en reduktion af kommunernes udgifter pr. elev, skal findes i de seneste års elevtilvækst. Ser man på de samlede kommunale udgifter (incl. København og Frederiksberg) i faste priser til folkeskolen, kan der i samme periode registreres en udgiftsforøgelse på 2 pct.

Fra PISA-undersøgelsen ved vi desuden, at andre lande med mindre omkostningstunge grundskoler (fx Finland, jf. svaret på S 1442) er bedre til at bryde den negative sociale arv end den danske folkeskole. Det skulle altså – med det aktuelle ressourceforbrug – være muligt at reducere indflydelsen af den negative sociale arv og få langt bedre resultater.

Hvordan vi skal bære os ad med dette, forventer jeg at få et fingerpeg om i det OECD-review af det danske uddannelsessystem, som OECD i øjeblikket er i færd med at færdiggøre. I reviewet vil OECD bl.a. se på, hvorfor Danmark er dårligere til at bryde den negative sociale arv end lande som Finland og Canada.

Endvidere har Undervisningsministeriet netop givet tilsagn om økonomisk støtte til en undersøgelse af, hvorfor nogle skoler er i stand til at øge elevernes udbytte af undervisningen og fortsat uddannelse ud over, hvad man kunne forvente i forhold til elevernes sociale baggrund. Formålet er at identificere erfaringer, der kan bruges på andre folkeskoler og herved medvirke til at mindske gruppen af unge, der forlader folkeskolen med utilstrækkelige færdigheder i forhold til videre uddannelse og arbejdsmarkedets krav.

Spm. nr. S 1444

Til undervisningsministeren (29/12/03) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren kommentere, om det er i overensstemmelse med regeringens ambitioner for folkeskolen, at folkeskolen i ca. 44 pct. af kommunerne ligger under det vejledende timetal?«